

irodalomtörténész, műfordító és *Várady-Sternberg János* (Ungvár) történész számára ítéli a díjat oktató-, kutató-, tudományszervező- és irodalomismertető munkásságáért.

A végrehajtó bizottság meghallgatta a Társaság kiadványairól, a szervezeti munkáról és a gazdasági helyzetről szóló beszámolókat.

Miután a vezetőség megismerte az előterjesztést, megfelelőnek találta a feltételeket, és elfogadta *Amedeo Di Francesco* (Nápoly) és *Sárközy Péter* (Róma) egyetemi tanár azon indítványát, hogy a IV. Nemzetközi Hungarológiai Kongresszust 1996-ban Olaszországban rendezze meg a Társaság, természetesen azzal a feltétellel, hogy a javaslatot a Közgyűlésnek jóvá kell hagynia.

Kongresszus

A III. Nemzetközi Hungarológiai Kongresszus fővédnöke *Göncz Árpád*, a Magyar Köztársaság elnöke, védnöke *Andrásfalvy Bertalan* művelődési és közoktatási miniszter, *Kosáry Domokos*, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke és *Lippay Pál*, Szeged város főpolgármestere volt. Az ünnepélyes megnyitóra 1991. augusztus 12-én délután 14 órakor került sor. Először *Bo Wickman*, a Társaság elnöke üdvözölte a megjelenteket, majd *Göncz Árpád* köztársasági elnök mondott közvetlen hangú üdvözlő beszédet. A vendéglátó város, Szeged nevében *Lippay Pál* főpolgármester köszöntötte a kongresszus résztvevőit, majd a József Attila Tudományegyetem rektora, *Róna-Tas András* üdvözölte a megjelenteket.

A tudományos program ez alkalommal a *Régi és új peregrináció – Magyarok külföldön, külföldiek Magyarországon* témakör köré szerveződött, mely interdiszciplináris jellege és gazdag kapcsolattörténeti vonatkozásai miatt alkalmasnak bizonyult arra, hogy a hungarológusokon kívül a hungarológiával nem elsősorban foglalkozó, de az európai, sőt tágabb térségek kapcsolatrendszerét kutató szakemberek is részt vegyenek a tanácskozáson és ismertessék új kutatási eredményeiket.

A megnyitó ünnepség után plenáris előadásokkal vette kezdetét a tudományos program. Négy előadás hangzott el, melyek a főtéma teljes spektrumát átfogták.

Hétfőn este a kongresszus tiszteletére a József Attila Tudományegyetem és Szeged város önkormányzata kellemes hangulatú fogadást adott a Városháza díszudvarán.

A kongresszus második napján, 13-án kedden reggel kezdődtek meg a szekciól előadások. Az eredetileg elképzelt szekcióbeosztást – a nagyszámú bejelentett előadás miatt – tovább kellett bővíteni, s így egyszerre tizennégy szekcióban folyt a munka. Az első napon 98 kisebb referátum hangzott el.

A világ 30 országából érkezett 530 résztvevő szerdán fakultatív kirándulásokon (1. Hódmezővásárhely–Orosháza–Szarvas–Csongrád–Ópusztaszer, 2. Ópusztaszer–Bugacpuszta–Kiskőrös–Kalocsa–Dorozsma, 3. Orosháza–Gyula–Vésztő–Mágor–Csoltmonostor–Gyomaendrőd) ismerkedhetett meg a vidék történelmi és művelődéstörténeti emlékeivel, a térség jeles szakértői – néprajzkutatók, történészek – vezetésével.

Csütörtökön, 15-én ismét szekcióelőadásokat hallgathattak az érdeklődők, ezen a napon 102 referátum ismertetésére került sor.

A kongresszus utolsó napján, pénteken délelőtt még több szekcióban folyt a munka, ekkor újabb 45 előadás hangzott el.

Pénteken délután 15 órakor kezdődött meg a Nemzetközi Magyar Filológiai Társaság negyedik Közgyűlése.

*Bo Wickmannak,
a Nemzetközi Magyar Filológiai Társaság elnökének beszéde
a III. Nemzetközi Hungarológiai Kongresszus megnyitó ülésén
1991. szeptember 12-én*

Köztársasági Elnök Úr, Hölgyeim, Uraim!

A Nemzetközi Magyar Filológiai Társaság vezetősége nevében tisztelettel köszöntöm a III. Nemzetközi Hungarológiai Kongresszus vendégeit és valamennyi résztvevőjét. Üdvözlöm mindenek előtt Göncz Árpád urat, a Magyar Köztársaság elnökét, kongresszusunk fővédnökét, Lippay Pál urat, Szeged város polgármesterét, kongresszusunk védnökét, Láng István urat, a Magyar Tudományos Akadémia főtitkárát, a Magyar Tudományos Akadémia elnökének, kongresszusunk védnökének képviselőjét, Róna-Tas András urat, a vendéglátó József Attila Tudományegyetem rektorát. Megköszönöm, hogy részvételükkel megtisztelték kongresszusunk ünnepélyes megnyitását.

Társaságunknak ez immár a III. nemzetközi kongresszusa. Mint ismeretes, kongresszusainkat ötévenként rendezzük, még pedig felváltva, egyet Magyarországon, egyet más országban. Budapest és Bécs után így került sor Szegedre, a Tiszaparti egyetemi városra, a hungarológiai kutatások egyik nagyhírű centrumára. Nagy örömünkre szolgált, hogy kezdeményezésünket mind a város, mind az egyetem vezetői az első perctől kezdve kedvezően fogadták, a kongresszus előkészítésében minden segítséget megadtak és lehetővé tették, hogy ma itt Szegeden 30 ország több mint 500 hungarológusa egybegyűlhessen. Mindannyiunk nevében szeretném megköszönni azt az áldozatos munkát, melyet a kongresszus előkészítő- és szervező bizottsága végzett, személy szerint is Róna-Tas András úrnak, az előkészítő bizottság elnökének, illetve Csákány Béla professzor úrnak, aki a munkát elkezdte; Kristó Gyula professzor úrnak, a szervező bizottság elnökének, s különösen Monok István úrnak, mindkét bizottság fáradhatatlan titkárának. Nem különben illeti hála mindazokat a személyeket és intézményeket, akik és amelyek különböző módon hozzájárultak az előkészítő- és szervező munka sikeréhez, vagy pedig anyagilag támogatták a kongresszus megrendezését.

Hölgyeim és Uraim, minden előfeltétele megvan annak, hogy a két megelőzőhöz hasonlóan mostani, III. kongresszusunk is eredményes munkát végezzen és értékes hozzájárulást jelentsen a magyarságtudományi kutatásokhoz. Kongresszusunk témája, a *Régi és új peregrináció* erre különösen alkalmassá teszi. Amikor